

[Haustrup Clemmensen.]

Vi har allerede i udvalget fået henvendelser fra revisorer og fra Advokatsamfundet herom, og vi mener altså, at det er en af de sager, vi under udvalgsarbejdet må underkaste en overordentlig indgående drøftelse og forsøge at finde en også administrativt fornuftig og forsvarlig løsning på.

Disse lovforslag er som bekendt fremsat efter 15. marts, men jeg går ud fra, at man også fra alle andre sider i tinget, ligesom vi gør det, finder det naturligt, da det er konsekvensændringer til kildeskattelovgivningen, at vi fremmer arbejdet i udvalget med disse sager så stærkt som muligt, således at borgerne så tidligt som muligt får mulighed for virkelig at vurdere, hvilke regler kildeskatten skal opkræves efter.

Foged: Ja, ligesom de foregående talere vil jeg sige, at de almindelige regler kan vi stort set tiltræde, og vi finder det naturligvis heldigt, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt kommer med forslag om en ligningslov. Det har jo tidligere været i november, ja, næsten december måned, vi har behandlet ligningslovforslaget; så er det jo ganske hyggeligt, at vi så tidligt kan komme i gang med det.

Når det er sagt, vil jeg dog gerne tilføje, at det skulle også gerne indebære, at de regler, der bliver gennemført, er gennemført i samarbejde med folketinget. Jeg finder faktisk, at på visse punkter er bemyndigelserne så omfattende, at det ville være rart i det mindste i udvalget at få en noget mere fyldestgørende oplysning om de forskellige ting, sådan at udvalget ligesom havde hånd i hanke med, hvad det var, ministeren tænkte om de forskellige forhold.

De første ting, der er nævnt i lovforslaget, synes jeg ikke der er noget grundlag for diskussion om; det drejer sig om personer i udenrigstjenesten, der nu beskattes efter kildeskatteforslaget — det er i orden; og de forskellige ting vedrørende beregning af lejeværdi af egen bolig er en simpel

følge af boligforliget; også det tiltræder vi. Derimod finder vi, at de bemyndigelser med hensyn til fristerne for ligningsarbejdet, som skal fastsættes af finansministeren, bør diskuteres i udvalget, for at vi ligesom kan få at vide, hvor vidtgående bemyndigelserne egentlig er, men endnu mere ønsker vi finansministerens oplysninger om, hvilke regler der skal være for beregningen af skat. Jeg havde nær brugt den klassiske vending om hvem, hvad og hvor? Hvem skal beregne den, hvor skal den beregnes, og hvordan skal det i det hele taget foregå? Jeg har forstået på finansministerens fremsættelse, at de ting er diskuteret med kommunale folk, med kommunalbestyrelsesmedlemmer, og jeg må formode, at vi kan få nogenlunde rimelige oplysninger om, hvorvidt det bliver kommunale kontorer, amtskontorer, eller hvad ved jeg, der skal foretage beregninger. Men det er vidtgående forslag, og det har vidtgående konsekvenser, hvordan opbygningen af vort næste skattesystem finder sted, og derfor må det være rimeligt, at det sker i samarbejde med folketinget.

En af de ting, jeg dog finder mest alvorlige i lovforslaget, er, at der ikke skal være adgang til at klage over forskudsberegningerne. Finansministeren foreslår, at der ikke skal være en sådan adgang, idet ministeren mener, at det ikke er nødvendigt, og ministeren kommer så dog til den konklusion til sidst, at en sådan klageadgang desuden ville virke meget komplicerende og sinkende for arbejdsgangen. Der finder jeg at den højtærede minister ligesom har slået sig selv på munden. Den ville virke meget komplicerende og sinkende for arbejdsgangen — det må altså betyde, at der er årsag til og grundlag for klage. Jeg vil gerne her sætte mig på den side af bordet, hvor skatteyderen sidder; jeg ved jo, den højtærede finansminister skal sidde på den anden side. Men skatteyderen vil nok i denne sag sige: er der ikke mulighed for, at jeg i det mindste, når jeg er pålignet et eller andet, har et sted at gå hen og fore-